

Original Article

The Role of Myeloma Cells to Osteoclast Activation

Bahareh Sadeghi, M.Sc.¹, Saeid Abroun, Ph.D.^{1*}, Behzad Poopak, Ph.D.²,
Abbas Hajfathali, M.D.³, Najmeddin Saki, M.Sc.¹, Najmeh Vaghef, M.Sc.¹

1. Hematology Department, Faculty of Medical Science, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran
2. Hematology Department, Islamic Azad University, Tehran Medical Branch, Tehran, Iran
3. Hematology and Oncology Department, Shahid Beheshti Medical Sciences University, Tehran, Iran

* Corresponding Address: P.O.Box: 14115-331, Hematology Department, Faculty of Medical Science,
Tarbiat Modares University, Tehran, Iran
Email: abroun@modares.ac.ir

Received: 21/Jun/2010, Accepted: 20/Sep/2010

Abstract

Objective: Multiple myeloma (MM) is a hematological malignancy characterized by osteolytic bone disease which is associated with severe bone pain and pathological bone fractures. The receptor activator of nuclear factor κ B (RANK) and receptor activator of nuclear factor κ B ligand (RANKL) system has an important role in regulation of bone remodeling process. The aim of this study was to evaluate the expression of the RANK/RANKL molecules by the myeloma cells derived from patients and myeloma cell line U-266.

Materials and Methods: Myeloma cells derived from 7 myeloma patients and plasma cell leukemia were included into this study to evaluate the expression of the RANK/RANKL molecules by the reverse transcriptions-polymerase chain reaction (RT-PCR) method at the mRNA level. As well as human myeloma cell line U266, U937, RPMI-8866 and Hela were used as control groups.

Results: In this study we show the expression of RANK and its ligand at the mRNA level in U-266 (myeloma cell line) and plasma cells derived from patients by the RT-PCR technique.

Conclusion: Our results demonstrate that expression of RANK and RANKL by plasma cells can contribute to induction of osteoclasts and plasma cell activation which elevates bone resorption in myeloma patients.

Keywords: Multiple Myeloma, Bone Disease, RANKL, RANK

Yakhteh Medical Journal, Vol 12, No 3, Autumn 2010, Pages: 357-366

نقش سلول‌های مایلومایی در فعالیت سلول‌های استئوکلاست

بهاره صادقی^۱, سعید آبرون^{۲*}, بهزاد پوپک^۳, Ph.D., عباس حاج‌فتحعلی^۴, M.Sc., نجم‌الدین ساکی^۵, M.Sc., نجمه واقف^۶

۱. دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده پزشکی، گروه خون‌شناسی و بانک خون، تهران، ایران
۲. دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، دانشکده پیراپزشکی، تهران، ایران
۳. دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، بیمارستان طالقانی، تهران، ایران

* آدرس نویسنده مسئول: ایران، تهران، صندوق پستی: ۱۴۱۵-۳۳۱، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده پزشکی، گروه خون‌شناسی و بانک خون
پست الکترونیک: Email: abroun@modares.ac.ir

دریافت مقاله: ۸۹/۶/۲۹, پذیرش مقاله: ۸۹/۳/۳۱

چکیده

- ** هدف: بررسی نقش سلول‌های مایلومایی در فعالیت سلول‌های استئوکلاست
- ** مواد و روش‌ها: در این مطالعه نمونه خون محیطی و مغزاستخوان ۷ بیمار مبتلا به مایلوما ولوسمی پلاسماسل و نیز^۴ نوع رده سلولی به عنوان نمونه کنترل از نظر بیان (RANK) Receptor Activator of Nuclear Factor κB (RANKL) Receptor Activator of Nuclear Factor κB ligand (RANKL) بررسی شد. RNA از سلول‌های تک‌هسته‌ای به دست آمده از نمونه بیماران استخراج گردید. پس از انجام کنترل کیفی جهت افزایی وضعیت بیان RANK/RANKL از واکنش RT-PCR از واکنش Reverse Transcriptions-Polymerase Chain Reaction (RT-PCR) نشان داده شد که ۲۶۶-۲۶۶-U (رده سلول مایلومایی) و پلاسماسل‌های جدا شده از بیماران مبتلا به مالتیپل مایلوما RANK و RANKL رادر سطح mRNA بیان می‌کنند.
- ** یافته‌ها: در این مطالعه با استفاده از تکنیک RT-PCR نشان داده شد که به احتمال زیاد بیان RANK و RANKL توسط پلاسماسل‌های می‌تواند در القای فعالیت استئوکلاست‌ها و پلاسماسل‌ها و متعاقب آن افزایش تخریب استخوان در بیماران مبتلا به مایلوما نقش مهمی داشته باشد.
- ** کلیدواژگان: مالتیپل مایلوما، بیماری استخوانی، RANK، RANKL

فصلنامه پزشکی یاخته، سال دوازدهم، شماره ۳، پاییز ۸۹، صفحات: ۳۶۸-۳۵۷

مقدمه

اختلالات پلاسماسل شامل طیف وسیعی از بیماری‌ها می‌باشد که برخی از آنها عبارتند از: مالتیپل مایلوما (Multiple Myeloma)، مونوکلونال گاماباتی با اهمیت نامشخص، آمیلوپیدوزیس اولیه و بیماری‌های زنجیره سبک و سنتگین ایمونوگلوبولین (۱). از جمله مهم‌ترین ویژگی‌های این اختلالات، تکثیر و تجمع پلاسماسل‌های کلونال در مغز استخوان و حضور مقداری و انواع متفاوتی از ایمونوگلوبولین مونوکلونال در سرم و یا ادرار بیماران می‌باشد (۲، ۳).

در میان اختلالات پلاسماسل، مالتیپل مایلوما (MM) دومین سرطان شایع خون پس از لنفوم می‌باشد. مالتیپل مایلوما بدین‌جهی مربوط به لنفوسيت‌های B تمايز یافته (پلاسماسل‌ها) می‌باشد. برخی از مهم‌ترین مشخصات این بیماری عبارتند از: تکثیر و تجمع پلاسماسل‌های کلونال در مغز استخوان، حضور ایمونوگلوبولین مونوکلونال در سرم و یا ادرار و ایجاد ضایعات استخوانی لیتیک در جمجمه، استخوان‌های لگن، ران و غیره. برخلاف دست‌یابی به پیشرفت‌های نوین درمانی، مالتیپل مایلوما همچنان به صورت یک بیماری غیرقابل درمان در نظر گرفته می‌شود.

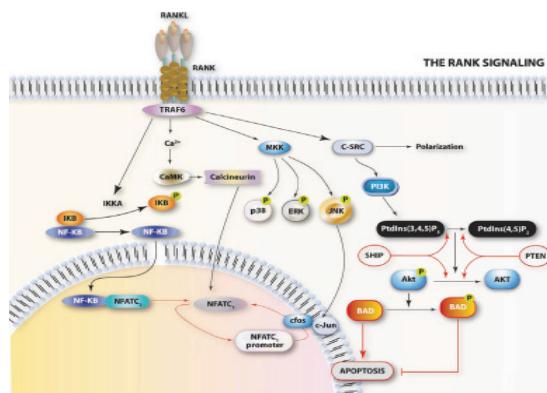
هر سال حدود ۱۵۰۰۰ نفر به این بیماری مبتلا می‌شوند. میانگین سنی در زمان تشخیص بین ۶۰-۶۵ سالگی می‌باشد، در زمان تشخیص کمتر از ۲ درصد، مبتلایان به مایلوما سن کمتر از ۴۰ سال دارند. این طور به نظر می‌رسد که مایلوما در مردان شایع‌تر از زنان می‌باشد. به طور کامل علت این امر مشخص نیست اما می‌تواند به دلیل اثرات هورمونی و شرایط کاری باشد. بیماران مبتلا به مایلوما دارای علایمی نظیر کم خونی، درد داشته باشد (۴، ۵، ۶).

استخوان، شکستگی‌های پاتولوژیک، خون‌ریزی، اختلالات عصبی و ناهنجاری کلیه می‌باشند. این عوارض به علت افزایش بار تومور و یا ترشح یک سری از سایتوکاین‌ها توسط پلاسماسل بدین‌جهی ایجاد می‌شوند (۱، ۲). مالتیپل مایلوما به عنوان یک بیماری غیرقابل درمان در نظر گرفته می‌شود. اگر بیماران به صورت استاندارد درمان شوند، میزان بقای آنها به طور میانگین ۳ سال و در صورتی که تحت شیمی درمانی با دوز بالا یا پیوند قرار بگیرند، ۵ سال می‌باشد (۳). تحقیقات نشان داده است که سلول‌های مایلومایی تعدادی از فاکتورهای فعال کننده استئوکلاست (Osteoclast Activating Factors; OAFs) را ترشح می‌کنند و ازین طریق باعث افزایش شکل‌گیری و فعالیت استئوکلاست‌ها می‌شوند (۴، ۵). بعضی از این فاکتورها شامل لنفوتوکسین، اینترلوکین ۳ (Interleukin-3; IL-3)، اینترلوکین ۱ (Interleukin-1; IL-1)، Macrophage (MIP-1α)، Tumor Necrosis Factor-α (TNF-α)، Transforming Growth Factor-β (TGF-β) و Inflammatory Protein-1α (Factor-β) می‌باشند (۶، ۷) (شکل ۱). بررسی‌ها نشان داده است که واکنش‌های متقابل بین سلول‌های مایلومایی و سلول‌های استروممال نقش بسیار مهمی در ایجاد ضایعات استخوانی در مبتلایان به مایلوما دارند. در مطالعات جدید گزارش شده است که سیستم RANKL/RANK نقش مهمی در شکل‌گیری و فعالیت استئوکلاست‌ها دارد (۷، ۸، ۹). از طرفی محققین اظهار می‌کنند که اختلال در تنظیم سیستم RANK/RANKL می‌تواند نقش با اهمیتی در پاتوژنی بیماری استخوانی مبتلایان به مایلوما داشته باشد (۱۰، ۱۱).

RANK signaling از طریق مسیرهای انتقال سیگنال متفاوت در تنظیم

- فعالیت استئوکلاست‌ها نقش دارد که برخی از آنها عبارت هستند از:
۱. مسیر انتقال سیگنال NF-κB
 ۲. مسیر انتقال سیگنال JNK
 ۳. مسیر انتقال سیگنال AKT-PTK

به دنبال اتصال RANKL به عنوان RANKL مولکول ۶ به عنوان RANK به عنوان آداپتور به نواحی خاصی از دومن داخل سلولی RANK متصل می‌شود. در واقع دومن داخل سلولی مولکول RANK قادر فعالیت آنزیماتیک -TNF Receptor Aso (TRAF6) در شکل گیری (siated Factor-6) RANKL کمک به نقش سیستم در ادامه انتقال سیگنال از TRAF6 در شکل گیری استئوکلاست نرمал به طور مختصر اشاره شد. طبق گزارش، تنظیم غیرطبیعی این سیستم می‌تواند باعث اختلالاتی از جمله لیز شدن استخوان باشد که می‌توان به بیماری‌ها مالتیپل مایلوما اشاره کرد (۸، ۹، ۱۴).

شکل ۲: تصویر شماتیک مربوط به مسیر انتقال سیگنال RANK در سلول استئوکلاست. <http://www.cellsignal.com>

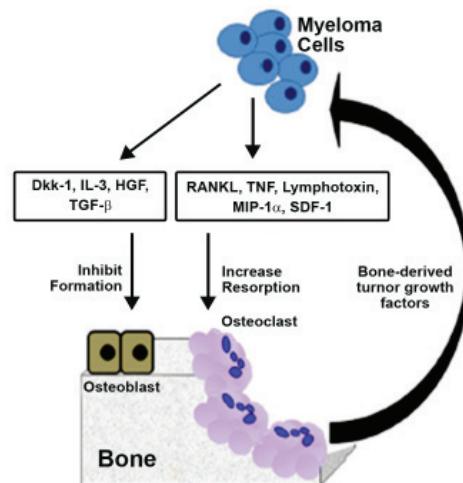
فرض بر این است که حضور سلول‌های مایلومایی در ریزمحیط مغز استخوان این بیماران باعث تغییر در میزان بیان RANKL، RANK، OPG و شود که در نهایت باعث عدم توازن در میزان این مولکول‌ها شده است. در نتیجه بیان RANKL افزایش يافته و باعث افزایش شکل گیری استئوکلاست‌ها و متعاقب آن افزایش جذب استخوان یا همان تخریب استخوان می‌گردد (۱۵).

احتمال داده می‌شود که عدم توازن در میزان این مولکول‌ها و به خصوص RANKL از طریق این مسیرهایی که در ذیل به آنها اشاره شده است ایجاد شود:

۱. ممکن است سلول‌های مایلومایی موجود در مغز استخوان باعث افزایش بیان RANKL توسط برخی از سلول‌های موجود در ریزمحیط مغز استخوان شده و به صورت غیرمستقیم باعث افزایش شکل گیری و فعالیت استئوکلاست‌ها و به دنبال آن افزایش جذب یا تخریب استخوان شود (۱۵، ۱۶).

۲. احتمال دیگری وجود دارد که سلول‌های مایلومایی، خود، به صورت مستقیم RANKL را بیان کنند و از این طریق باعث شکل گیری استئوکلاست‌ها و جذب استخوان شوند (۱۵، ۱۷).

نظریه سوم بر این است که سلول‌های مایلومایی می‌توانند از طریق مهار تولید OPG (که به عنوان Decoy Receptor برای RANKL برای اتصال RANKL نقش خود را ایفا کنند، در این صورت RANKL به جای اتصال به OPG به مولکول RANK اتصال می‌یابد و از این طریق باعث افزایش فعالیت و افزایش شکل گیری استئوکلاست‌ها می‌شود (۱۸-۲۱).

شکل ۱: تصویر شماتیک مربوط به برخی از فاکتورهایی که در ایجاد درگیری استخوانی در مالتیپل مایلوما نقش دارند.

RANK یک پروتئین هموترایمیریک است و عضوی از TNF-Receptor Super Family می‌باشد. پیش‌ساز استئوکلاست، استئوکلاست بالغ، سلول دندرتیک و غدد پستانی این پروتئین را بیان می‌کنند. از طرفی RANK توسط برخی از سلول‌های توموری مانند سرطان سینه و سرطان پروستات نیز بیان می‌شود و در متاستاز این تومورها به بافت استخوان نقش دارد (۱۰، ۱۱).

مولکول RANKL پروتئین هموترایمیریک و عضو جدیدی از سوپر فامیلی TNF-Family of Ligand می‌باشد (۱۰-۱۲).

ژن RANKL در انسان روی کروموزوم ۱۴q13 واقع گردیده است و شامل ۵ اگرگون می‌باشد. پروتئین آن از ۳۱۷ اسید آمینه تشکیل شده است. بیان ژن RANKL به صورت Alternative Splicing می‌باشد.

RANKL توسط غدد لنفاوی محیطی، استخوان، تیموس پلاک‌های بی‌بر، مغز، قلب، پوست، کلیه، عضلات اسلکتی، ریه و کبد به میزان زیاد بیان می‌شود. سلول‌های B و T فعلی شده، استئوبلاست، استروبال، سینووبیال، فیبروبلاست، اندوتیال و کندروبلاست این پروتئین را ترشح می‌کنند؛ این پروتئین دارای نقش‌های متعددی در استئوکلاستوژنیس می‌باشد به شرح زیر است:

اتصال و فیوژن پیش‌سازهای استئوکلاست‌ها به یکدیگر تشکیل سلول‌های چندهسته‌ای، تمايز پیش‌سازهای استئوکلاست به استئوکلاست بالغ، اتصال و چسبیدن استئوکلاست‌ها به سطوح استخوان، فعل کردن استئوکلاست‌ها به منظور شرکت در باز جذب جلو گیری از آپوپتوزیس استئوکلاست‌ها و حفظ بقای این سلول‌ها می‌باشد (۱۲).

به دنبال فعل شدن RANK، تکثیر و بقای استئوکلاست‌ها افزایش می‌یابد، از طرفی اتصال استئوکلاست‌ها به یکدیگر و فعل شدن آنها روی می‌دهد که در نهایت منجر به افزایش تعداد و افزایش فعالیت این سلول‌ها می‌شود (۱۲). به دنبال فعل شدن RANK این مولکول از طریق Extracellular Cysteine-Rich TNFR like Receptor Binding مولکول RANKL متصل می‌شود. این واکنش‌ها منجر به الیگومریزاسیون RANKL و متعاقب آن فعل شدن انواع متفاوتی از مسیرهای انتقال سیگنال می‌گردد و در نهایت بسیاری از ژن‌های اختصاصی استئوکلاست‌ها مانند کاتپسین K، گیرنده کلسی‌تونین، اینتگرین OSCAR، β3 و TRAP بیان می‌شوند (۱۳، ۱۴) (شکل ۲).

جدول ۱: مشخصات پرایمرها

Primer	Sequence (5→3)	TM	Annealing temperature t (°C)	Cycle No.	Product Size (bp)
RANK	S:GGGAGCATGTGAAGGTGTCT	59	۶۰ درجه سانتی گراد	۳۵	۱۹۴
	A:GCATCTGTCCTGAAGCTGTCT	57	۶۰ درجه سانتی گراد	۳۵	۱۹۴
RANKL	S:CCAAGATCTCCAACATGACT	59	۵۹ درجه سانتی گراد	۳۵	۱۴۳
	A:TACACCATTAGTTGAAGATACT	59	۵۹ درجه سانتی گراد	۳۵	۱۴۳

جدول ۲: برنامه واکنش RT-PCR به منظور بررسی بیان mRNA مربوط به RANK و RANKL

مراحل	RANK	واکنش RANKL
دنا توره شدن اولیه	۹۴ درجه سانتی گراد: ۲ دقیقه	۹۴ درجه سانتی گراد: ۲ دقیقه
دنا توره شدن	۹۴ درجه سانتی گراد: ۴۵ ثانیه	۹۴ درجه سانتی گراد: ۴۵ ثانیه
اتصال پرایمرها	۶۱ درجه سانتی گراد: ۲ دقیقه	۵۹ درجه سانتی گراد: ۲ دقیقه
گسترش زنجیره	۷۲ درجه سانتی گراد: ۲ دقیقه	۷۲ درجه سانتی گراد: ۲ دقیقه
تعداد سیکل		۳۵

بیماران مبتلا به مایلوما، RANKL و RANK را در سطح mRNA بیان می‌کنند (جدول ۳ و ۴).

جدول ۳: نتایج بررسی RT-PCR مربوط به بیماران

بیماران						
P1	P2	P3	P4	P5	P6	P7
RANKL	+	+	+	+	+	+
RANK	+	+	+	+	+	+

جدول ۴: نتایج بررسی RT-PCR مربوط به رده‌های سلولی

رده‌های سلولی				
U-266	U-937	RPMI-8866	HELA	
RANKL	+	+	+	+
RANK	+	+	-	-

بحث

مالتیپل مایلوما بدخیمی مربوط به پلاسماسل‌ها می‌باشد (۱، ۲). تخریب‌های پیش‌رونده استخوانی یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های این بیماری است. تخریب استخوانی توسط فاکتورهای فعال کننده استئوکلاست (OAF) ایجاد می‌شود (۳).

این فاکتورها یا به صورت موضعی توسط پلاسماسل‌های مونوکلونال و یا توسط سلول‌های استروممال مغز استخوان تولید می‌شوند که باعث تحریک تمایز، شکل‌گیری، بقا و در نهایت افزایش فعالیت استئوکلاست‌ها و متعاقب آن افزایش تخریب استخوان و عوارض ناشی از آن می‌شوند. تعدادی از مهم‌ترین OAFs عبارت هستند از: IL-6، IL-1 β MIP-1 α گزارش شده است که بیان هیچ کدام از این فاکتورها در حدی نیست که باعث ایجاد ضایعات لیتیک استخوانی در مبتلایان به مایلوما شود. پس می‌توان نتیجه گرفت که حضور عوامل دیگری در ایجاد ضایعات مذکور موثر است.

مواد و روش‌ها
مطالعه حاضر بر اساس مجوز کمیته اخلاق پژوهشی دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم پزشکی انجام شد و فرم مربوط به رضایت‌نامه از تمامی بیماران اخذ گردید. تمامی نمونه‌ها مربوط به بیماران مشکوک به مالتیپل مایلوما و لوسمی پلاسماسل بودند، بنابراین جهت تایید از نظر وجود سلول‌های مایلومایی نتایج به مربوط آنالیز فلوسایتومتری، گزارش‌های پاتولوژی بیوپسی و مغز استخوان و بررسی لام خون محیطی و یا آسپیره تمامی بیماران به همراه گزارش مربوط به پرونده‌های پژوهشی این بیماران بررسی شدند.

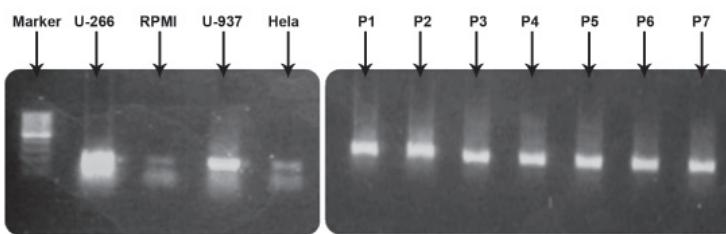
جadasازی RNA از نمونه‌های مغز استخوان و خون محیطی بیماران و رده‌های سلولی U-937، RPMI-U-266 با استفاده از روش Guanidine thiocynate صورت گرفت. برای اطمینان از کیفیت RNA استخراج شده مراحل کنترل کیفی شامل تعیین غلظت RNA و خلوص آن (OD260/280) با بیوفوتومتر Eppendorf با استفاده از آنزیم M-MULV cDNA صورت گرفت. برای اطمینان از کیفیت cDNA ساخته شده، واکنش زنجیره پلیمراز به منظور شناسایی یک ژن که بیان همیشگی دارد (House Keeping Gene) انجام شد. برای این مظاومه پرایمرهای ژن β -2 میکروگرام از ژن ۲ β جهت ارزیابی بیان این ژن و کنترل ساخته cDNA استفاده گردید.

جهت بررسی بیان mRNA مربوط به ژن‌های RANKL و RANK در سلول‌های مایلومایی بیماران و رده‌های سلولی موردنظر، پرایمرهای مربوط به این دو ژن طراحی شدند؛ طراحی پرایمرهای پرایمرهای GENERUNNER OLIGO و NCBI Blast، تایید شدند (جدول ۱ و ۲).

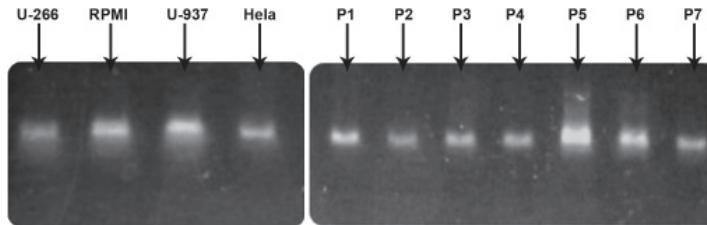
در این مطالعه جهت بررسی و مشاهده محصول PCR علاوه بر ژل پلی‌اکریل آمید از ژل آگارز ۱/۵ درصد نیز استفاده شد.

یافته‌ها

در این مطالعه با استفاده از تکنیک RT-PCR توانستیم نشان بدیم که U-266 (رده سلول مایلومایی) و پلاسماسل‌های جدا شده از

شکل ۳: نتایج PCR با پرایمرهای RANK در بیماران مبتلا به مالتیپل مایلوما و لوسمی پلاسماسیل بر روی ژل آکارن. بیان توسعه پلاسماسیل‌ها به صورت باندهای مشخص با اندازه ۱۹۳ جفت باز در ژل آکارن نشان داده شده است.

شکل ۴: نتایج PCR با پرایمرهای RANKL در رده سلول مایلومایی U-937، U-266، RPMI و HeLa بر روی ژل آکارن. بیان RANKL توسعه رده‌های سلولی به صورت با اندازه ۱۴۳ جفت باز نشان داده شده است.

RANKL را بیان می‌کند. در مطالعه حاضر نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که رده سلول مایلومایی انسانی U-266 مولکول RANKL را در سطح mRNA بیان می‌کند (۲۳).

- هم‌چنین در مطالعه حاضر نشان داده شد که پلاسماسیل‌های جدا شده از نمونه بیماران مبتلا به مایلوما و رده سلول مایلومایی انسانی U-266، مولکول RANKL را در سطح mRNA بیان می‌کند در صورتی که در بررسی که جیولیانی با استفاده از روش RT-PCR انجام داده است گزارش شده است که مولکول RANKL توسعه پلاسماسیل‌های بیماران مایلومایی و رده‌های سلولی مایلوما بیان نمی‌شود (۲۴).

- در مطالعه‌ای که توسعه حیدر و همکاران با استفاده از روش فلوسایتومتری و به کارگیری از آنتی‌علیه مولکول RANKL انجام گردید، گزارش شد که پلاسماسیل‌های جدا شده از خون محیطی یا RANKL را بیان نمی‌کنند و یا RANKL بیان بسیاری ضعیفی در سطح این سلول‌ها دارد. در حالی که در این مطالعه توانستیم نشان دهیم که مولکول RANKL در سطح mRNA و به طور مشخص توسعه پلاسماسیل‌های جدا شده از خون محیطی بیماران مبتلا به لوسمی پلاسماسیل و نیز توسعه پلاسماسیل‌های جدا شده از آسپیره مغز استخوان مبتلایان به مالتیپل مایلوما بیان می‌شود (۲۵).

- همان طور که ذکر گردید تا به امروز گزارشی مبنی بر بررسی بیان مولکول RANKL توسعه پلاسماسیل‌های مایلومایی منتشر نشده است. در این مطالعه با استفاده از روش RT-PCR توانستیم نشان دهیم که پلاسماسیل‌های جدا شده از خون محیطی بیماران مبتلا به لوسمی پلاسماسیل و پلاسماسیل‌های جدا شده از آسپیره مغز استخوان مبتلایان به مایلوما مولکول RANKL را بیان می‌کنند.

- هم‌چنین تا به امروز گزارشی از انجام بررسی بیان مولکول RANKL توسعه رده‌های سلول مایلومایی موش و انسان منتشر نگردیده است. در مطالعه حاضر با استفاده از روش RT-PCR بیان مولکول RANKL توسعه رده سلول مایلومایی انسانی U-266 مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج مطالعه حاضر نشان می‌دهد که U-266 علاوه بر RANKL، گیرنده خود (RANK) را نیز بیان می‌کند.

این تفاوت در یافته‌های مربوط به ارزیابی بیان RANKL، می‌تواند به دلیل استفاده از روش‌هایی با حساسیت‌های متفاوت و یا در استفاده از پرایمرهای

سیستم Osteo Protegerion (OPG)/RANK/RANKL (RANKL: OPG) نقش مهمی در تنظیم پروسه نوسازی استخوان و حفظ تعادل میان فعالیت استئوکلاست‌ها و استئوبلاست‌ها دارد (۲۶). عضوی از سوپرفامیلی TNF می‌باشد، توسعه پیش‌ساز استخوان و استئوبلاست بالغ بیان می‌شود و به عنوان گیرنده RANKL می‌باشد. RANKL عضوی از سوپرفامیلی TNF می‌باشد که دارای دو نوع ایزوفرم: نوع محلول و نوع متصل به غشاء است. از طریق اتصال به RANKL (به عنوان گیرنده) باعث فعال شدن تعدادی از مسیرهای انتقال پیام (JNK و NF κ B) درون پیش‌سازهای استئوکلاست شده و در نهایت باعث تمایز، پلوج و شکل‌گیری استئوکلاست‌ها می‌شود.

OPG نیز عضوی از سوپرفامیلی TNF می‌باشد و به عنوان گیرنده Decoy Receptor (Decoy Receptor) برای RANKL عمل می‌کند به این صورت که از اتصال RANKL به RANK ممانعت کرده و در نهایت باعث ممانعت از تمایز، شکل‌گیری و فعالیت استئوکلاست‌ها می‌شود. فرض بر این است که RANKL عامل اصلی ایجاد بیماری استخوانی و عوارض ناشی از آن در بیماران مبتلا به مایلوما می‌باشد.

مطالعات متعددی نشان داده است که عدم تعادل بین بیان RANKL: OPG باعث ایجاد اختلالات خوش خیم و بد خیم استخوانی در انسان می‌شوند. با توجه به تجربیات حاصل از مطالعه حاضر و گزارش‌های متعدد منتشر شده به عوامل زیر می‌توان اشاره کرد:

- در مطالعه حاضر بیان RANKL و RANK توسعه mRNA در سطح پلاسماسیل‌های جدا شده از خون محیطی بیماران مبتلا به لوسمی پلاسماسیل و آسپیره مغز استخوان مبتلایان به مایلوما مورد ارزیابی قرار گرفته در حالی که تا به امروز گزارشی از بررسی هم‌زمان بیان RANKL و RANK توسعه سلول مایلومایی و رده سلول مایلومایی منتشر نگردیده است.

- در مورد ارزیابی بیان RANKL توسعه رده‌های سلول مایلومایی، کروش و همکاران گزارش کرده‌اند که 5T2MM (رده سلول مایلومایی موش) RANKL را بیان می‌کند (۲۷). هم‌چنین سزار و همکاران با استفاده از روش ایمونوهویستوژنی و نیز هیدر و همکاران با استفاده از روش فلوسایتومتری گزارش کرده‌اند که رده سلول مایلومایی انسان

در آنها یافته شایعی است، زیرا در این بررسی با استفاده از روش RT-PCR بیان RANK و بیان RANKL، در رده سلول مایلومایی و نیز پلاسماسل‌های جدا شده از نمونه بیماران مایلومایی مورد ارزیابی قرار گرفته است.

نتیجه‌گیری

در مجموع، یافته‌های مادلات می‌کند بر اینکه در بیماران مبتلا به مایلومایلومایی پلاسماسل‌های مونوکلونال می‌توانند از طریق احتمالاتی که در ذیل به آنها اشاره شده است، باعث عدم تنظیم پروسه Bone-remodeling و متعاقب آن افزایش فعالیت استئوکلاست‌ها و افزایش تخریب استخوان بشوند:

- تولید و ترشح RANKL توسط پلاسماسل‌ها
- تولید RANK توسط پلاسماسل‌ها
- افزایش فعالیت مسیر انتقال پیام RANK/RANKL در استئوکلاست
- افزایش فعالیت مسیر انتقال پیام RANK/RANKL در سلول مایلومایلومایی
- کاهش بیان OPG در بیماران مایلومایلومایی

تقدیر و تشکر

هزینه‌های مربوط به این طرح تحقیقاتی توسط معاونت پژوهشی دانشکده علوم پزشکی دانشگاه تربیت مدرس پرداخت شد. لذا از همکاری این مرکز تشکر و قدردانی می‌شود.

References

1. Engelhardt M, Mertelsmann R. 160 years of Multiple Myeloma: progress and challenges. Eur J Cancer. 2006; 42: 1507-1509.
2. Lin P. Plasma cell neoplasms. Diagnostic Histopathology. 2009; 15: 134-141.
3. Edwards CM, Zhuang J, Mundy GR. The Pathogenesis of the bone disease of Multiple Myeloma. Bone. 2008; 42: 1007-1013.
4. Moser K, Tokyoda K, Radbruch A, MacLennan I, Manz RA. Stromal niches, plasma cell differentiation and survival. Curr Opin Immunol. 2006; 18(3): 265-270.
5. Esteve FR, Roodman GD. Pathophysiology of myeloma bone disease .Best Pract Res Clin Haematol. 2007; 20: 613-624.
6. Ashcroft AJ, Davies FE, Morgan GJ. Aetiology of bone disease and the role of bisphosphonate in multiple myeloma. Lancet Oncol. 2003; 4: 284-292.
7. Asagiri M, Takayanagi H. The molecular understanding of osteoclast differentiation .Bone. 2007; 40: 251-264.
8. Del Fattore A, Teti A, Rucci N. Osteoclast receptors and signaling. Arch Biochem Biophys. 2008; 473: 147-160.
9. Jakob C, Sterz J, Zavreski I, Heider U, Kleeberg L, Fleissner C, et al. Angiogenesis in multiple myeloma. Eur J cancer. 2006; 42: 1581-1590.
10. van Marion AMW, Lokhorst HM, van den Tweel JG. Pathology of Multiple Myeloma. Current Diagnostic Pathology. 2003; 9: 322-327.
11. Boyce BF, Xing L. Functions of RANKL/ RANK/ OPG in bone modeling and remodeling. Arch Biochem Biophys. 2008; 473: 139-146.
12. Theoleyre S, Wittrant Y, Tat SK, Fortun Y, Redini F, Heymann D. The molecular triad OPG/RANK /RANKL : involvement in the orchestration of pathophysiological bone remodeling. Cytokine and Growth factor Rev. 2004; 15: 457-475.
13. Armstrong AP, Tometsko ME, Giaccum M, Sutherland CL, Cosman D, Dougall WC. A RANK/TRAF6-dependent signal transduction pathway is essential for osteoclast cytoskeletal organization and resorptive function. J Biol Chem. 2002; 277: 44347-44356.
14. Anandarajah AP. Role of RANKL in bone diseases. Trends Endocrinol Metab. 2009 ; 20(2): 88-94.
15. Fouque-Aubert A, Chapurlat R. Influence of RANKL inhibition on immune diseases in the treatment of bone diseases. Joint Bone Spine. 2008; 75: 5-10.
16. Silvestris F, Lombardi L, De Matteo M, Bruno A, Dammacco F. Myeloma bone disease: pathogenetic mechanisms and clinical assessment. Leuk Res. 2007; 31: 129-138.
17. Seidl S, Kaufmann H, Drach J. New insights into the Pathophysiology of multiple myeloma. Lancet Oncol. 2003; 4: 557-564.
18. Kostenuik PJ. Osteoprotegerin and RANKL regulate bone resorption, density, geometry and strength. Curr opin pharmacol. 2005; 5: 618-625.
19. Kearns AE, Khosla S, Kostenuik PJ. Receptor activator of nuclear factor B ligand and osteoprotegerin regulation of bone remodeling in health and disease. Endocrine Reviews. 2008; 29(2): 155-192.
20. Soysa NS, Alles N. NF-κB functions in osteoclasts. Bioch Biophys Res commun. 2009; 378: 1-5.
21. Bommert K, Bargou RC, Stühmer T. Signaling and survival pathway in multiple myeloma. Eur J Cancer. 2006; 42: 1574-1580.
22. De Leenheer E, Mueller GS, Vanderkerken K, Croucher PI. Evidence of a role for RANKL in the development of myeloma bone disease. Curr opin in pharmacol. 2004; 4: 340-346.
23. Sezer O, Heider V, Jakob C, Eucker J, Possinger K. Human bone marrow myeloma cells express RANKL. J Clin Oncol. 2002; 20(1): 353-354.
24. Giuliani N, Bataille R, Mancini C, Lazzaretti M, Barille S. Myeloma cells induce imbalance in the osteoprotegerin / osteoprotegerin ligand system in the human bone marrow environment. 2001; 98: 3527-3533.
25. Heider U, Langlotz C, Jakob C, Zavrski L, Fleissner C, Eucker J, et al. Expression of receptor activator of nuclear factor-KB ligand on bone marrow plasma cells correlates with multiple myeloma. Clinical cancer Res. 2003; 9: 1436-1440.

گوناگون باشد. به عنوان مثال در ارزیابی با روش ایمونوھیستوژنیمی، دکلسفیله کردن بافت می‌تواند باعث کاهش قدرت آنتی‌رنیسیتیه مولکول RANKL شود. این نکته که آیسلول مایلومایی می‌تواند به صورت مستقیم در تنظیم مقادیر RANKL و OPG مغز استخوان و متعاقب آن عدم تنظیم بررسه نوسازی و تخریب استخوان نقش داشته باشد، همیشه به صورت یک موضوع بحث برانگیز مطرح بوده است.

در مطالعه حاضر با استفاده از روش RT-PCR به ارزیابی بیان مولکول‌های RANK و RANKL توسط رده سلول مایلومایی U-266 و پلاسماسل‌های جدا شده از آسپریه و خون محیطی مبتلا به مایلوما لوسمی پلاسماسل پرداخته شد. در این مطالعه نشان داده شد که رده سلول مولکول RANK 6-U و پلاسماسل‌های جدا شده از نمونه بیماران مولکول RANK mRNA بیان می‌کنند. علاوه بر این با استفاده از روش RT-PCR و طراحی پرایمرهای RANKL به صورتی که قادر به شناسایی هر دو نوع ایزوفرم RANKL باشند، بیان این مولکول مورد ارزیابی قرار گرفت و نتایج حاصل نشان داد که رده سلول مایلومایی U-266 و پلاسماسل‌های جدا شده از نمونه بیماران مایلومایی مولکول RANKL را نیز بیان می‌کنند.

در کل، نتایج حاصل از این بررسی می‌تواند یافته‌های ارزشمندی در فهم دقیق تر پاتوزنریس بیماری استخوان و ضایعات لیتیک استخوان در مبتلا به مایلوما و احتمالاً بدخیمی‌های دیگری باشد که در گیری استخوان